

בית משפט השלום בבת ים

25 אוקטובר 2021

ת"א 31129-10-19

לפני כבוד השופטת שרי סנדר מקובר

פלוני

התובע

נגד

הנתבעים

1. בית ספר יצחק שדה
2. עיריית בת ים
3. איילון חברה לביטוח בע"מ
4. ראובן גוני

נוכחים:

ב"כ התובע – עו"ד אריאל פרייברג
 ב"כ הנתבעת 2 – עו"ד בן סימון
 הנתבע 4 - בעצמו

פרוטוקול

בית המשפט:

הדיון מתקיים תוך הקפדה על נהלי התו הסגול, עטיית מסיכות ושמירה על מרחקים ע"י כל הנוכחים באולם.

ב"כ התובע:

חברתי טענה בכתב ההגנה שמושכלות ראשונים הם שאי אפשר לתבוע בית ספר, הוא לא אישיות משפטית והוא לא כשר לזכויות ולחובות. בהמשך לתחשיב הנזק היא מדברת בשמו, ועוד אין מחלוקת שבית הספר, לפי חוזר מנכ"ל משרד החינוך הוא תחת הפעלתה של העיריה. איך יכול להיווצר ניגוד עניינים שכזה, או יותר נכון שהיא מסירה את הייצוג, איך היא מסירה ייצוג ממני שהוא לא גוף משפטי, ואיך אוכל לפנות לגוף שהוא מטעמה של הנתבעת. חברתי סותרת את עצמה, פעם אחת אומרת שהוא לא ישות משפטית ופעם אחרת היא מסירה את עצמה מאותו גוף שאינו ישות משפטית.

לשאלת בית המשפט להצעת הפשרה, לבית המשפט סמכות לפסוק נזק לא ממוני וגם ממוני מבלי שהוצגה בפניו חו"ד, גם במקרים שמומחה רפואי המליץ על נכות אפס, בית המשפט יכול לקבוע נכות. יש פה חבלה שהיא לא פצע כפי שחברתי מציינת לענין הנכות האסטרטית נותרה צלקת מהאירוע. ככל ובית המשפט סבור שבנסיבות יש צורך, אבקש לצרף חו"ד אורתופדית או פלסטית לענין הצלקת. מציג לבית המשפט ולחברתי את הצלקת כפי שהיא היום. אפשר להתרשם גם מבלי להזדקק לחו"ד.

בית משפט השלום בבתי ים

25 אוקטובר 2021

ת"א 31129-10-19

ב"כ הנתבעת:

בית ספר היא לא ישות משפטית. זה לא תאגיד וזה לא יחיד, זה משהו שהוא מושכלות יסוד. כשרוצים לתבוע משהו נגד מעש שנעשה בבית ספר, יש דרכים, לבית ספר יש אחראי וקוראים לו משרד החינוך, ולא העירייה מפעילה את בית הספר אלא משרד החינוך, טענו טענה זו כבר בכתב ההגנה. הגשנו בשם אותו ישות שלא ניתן לתבוע אותו, אבל כשהסתבר לנו שהעירייה לא רואה עין בעין עם בית הספר, אז הבהרנו שאנו לא טוענים גם בשמה. הבהרנו זאת מספיק זמן לפני הדיון, הישות שמפעילה את בית הספר בחרה לא להיות נוכחים פה היום. אני מייצגת את העירייה ותו לא. אני מתנגדת לצירוף חוות דעת בשלב זה. יש לנו את התיק על ילד שחזר מפעילות חוץ בית ספרית אמרו לו לא לרוץ והוא רץ ונפל. מדובר בילד שאינו בלתי בעייתי, בלשון המעטה. מפאת פרטיותו לא נפרט יותר בשלב זה, אם כי הנספחים שצורפו לכתב התביעה מעידים על המצב. צירפנו את כל דוחות האירוע שנעשו, המראים מה שמראים. אפשר לגלגל עיניים לשמיים ולומר שדברים כאלה לא יכולים לקרות, אבל דברים כאלה קורים יום יום, ולא רק בבית ספר, ילדים נופלים ולא ראיתי הרבה תביעות שהורים מוכנים לשים תווית פסיכיאטרית על פצע ברגל, וזה החמור בתביעה זו.

לשאלת בית המשפט שקלנו את ההצעה, ולא הבנתי איפה העירייה התרשלה במקרה זה. במקום לא היו מכשולים, לא היו חרסינות, עבודות שנעשו במקום, עשינו תחקיר במקום, אמו של התובע הגיעה אחרי יום, יצאה בפרסומים בעיתונות, ביישה את הנתבע 4 בעיתונות. עשינו תחקיר איך 40 ילדים ירדו מאוטובוס ונפלו, מסתבר שהוא רץ ומעד. אפשר שנסיים באופן יעיל, ולשים את התיק ולשכוח ממנו, ואפשר להבין שיש לתיק זה גם השלכות רוחב, ואם כל ילד שיפול עקב כך שרץ, העירייה צריכה להוציא אלפי שקלים למקרים כאלה במקום למקרים נדרשים. כשבית המשפט נותן הצעה, אנו שוקלים אותה בכובד ראש, יחד עם זאת קצת התקוממנו כי על מה נשלם?

הנתבע 4:

אני עובד בבתי ספר שונים, התקשרה אליי מנהלת בית ספר ליאורה והזמינה עבודה. אחרי כמה קבלנים היא בחרה אותי ועשיתי איתה חוזה, אמרה לי שאתחיל לעבוד ועבדתי. יש לציין כי מהעירייה היו מגיעים יום כן ויום לא, שהיו דואגים להכל. גם מפקח בטיחות וגם שמעון אטיאס שהיה אחראי על כל הקבלנים. סיימתי את העבודה, באו וכל הזמן בית הספר היה נקי, לא היו תלמידים היה סגור כי היתה חופשת פסח. יום אחד אני מקבל טלפון, אמרו לי להגיע מהר, שאלתי מה קרה? חשבתי אולי התפוצץ צינור מים, יום שישי. איך שאני בא אני רואה שיש התקהלות ואמא של הילד מטיחה בי, צעקה שבגללי הילד נפל. צעקה שבגלל קרמיקה הילד נפל, שאלתי איפה יש קרמיקה? אחרי שבוע, פרסמו עליי שהילד נפל, כמובן דבר כזה לא היה ולא נברא, מאז אני לא עובד עם עיריית בתי ים, סגרו לי את הפרנסה. כל הזמן איימו עליי, מתקשרים אליי ממספר חסוי, שאני לא אעבוד, בזמנו, נסגרה לי הפרנסה ועסק לשיפוצים. לשאלת בית המשפט, אם לקחו אותי לראות את מקום התאונה, לא לקחו אותי האמא אמרה שהיה בחוץ או היה בפנים, אמרתי לה שתחליט איפה זה קרה. התקהלו תלמידים

בית משפט השלום בבת ים

25 אוקטובר 2021

ת"א 31129-10-19

והיה לחץ. יש לציין שבמהלך העבודה שלי היה שומר לבית הספר, שבמקרה הוא ראה את המקרה, והוא ניגש אליי ואמר לי שהילד נפל בצד השני ואין קשר אליי. יש לי את הטלפון שלו ואת הפרטים שלו ואני מוכן להתקשר אליו, הוא נפל ואיזה מורה הרימה אותו. היה תחקיר של עיריית בת ים שאני לא אשם, לא היה קרמיקות, אין מנהלת? אין אב בית, אין בטיחות? אי אפשר לקבל שקל מהעירייה אם הכל לא סגור וביצעתי את העבודה. אני יודע שיש אדם כמוני שסגרו לי את הפרנסה, יש חשבוניות ויש הכל.

ב"כ התובע:

אני מבקש להציג לבית המשפט, שנראית מחצר בית הספר עם שקיות אשפה לצד הקיר. זה צולם ע"י האמא, והילדים הגיעו משער הכניסה שנראה בעומק התמונה, בשקיות האשפה יש חלקי קרמיקה שבורים.

הנתבע 4:

הקרמיקות הם שלי, אבל זה היה במהלך הפסח.

ב"כ התובע:

מציג תמונה נוספת מתוך שטח בית הספר, עם חלקי קרמיקה פזורים על הרצפה.

הנתבע 4:

במהלך פסח התקיימה קייטנה, בצד השני, לא יודע איך הילדה עברה? הילדה בלי חולצת בית ספר לא יודע איך עברה שם. היו ילדים במהלך חופשת פסח שאין לה קשר לבית הספר. בחיים לא ייווצר מצב שאם יש קרמיקות על הרצפה ויש ילדים ומורות עוברות ואב בית ויהיה זרוק ואף אחד לא יאמר כלום, הפועלים שלי היו מהרשות הפלסטינאית ולא יתכן שייכנסו לבית הספר אם יש תלמידים.

ב"כ התובע:

יש חוזרי מנכ"ל משרד החינוך שקובע איך צריך להתבצע שיפוץ. אני קושר בין איכות השיפוצים לבין הפגיעה, ואוכיח זאת. העיריה בתגובה לאותו פרסום בעיתון נתנה גרסה אחרת לגמרי. מבחינת החבות אני לא דואג. לאור הודעת הנתבע, לא יהיה מנוס מצירוף משרד החינוך. לאחר שאתייעץ עם מרש"י, אודיע לבית המשפט עמדתנו לפשרה ואם אנו עומדים על הגשת בקשות לצירוף חוות דעת ולצירוף משרד החינוך, תום 30 יום.

הנתבע 4:

בית משפט השלום בבת ים

25 אוקטובר 2021

ת"א 31129-10-19

אני מבקש שיעדכנו את כתובתי: רח' יוסף ברץ 3, חולון.

החלטה

התיק נקבע בשלב זה לתזכורת פנימית בעוד 30 יום.

בדיון היום שיקף בית המשפט לצדדים את הצעתו לפשרה, הובהר במיוחד לנתבע 4 שאינו מיוצג כי מדובר בהצעה בלבד ושכל צד רשאי לשקול אותה בהתאם לסיכונים שבפניו.

בהיעדר פשרה, ייקצבו מועדים להמשך ניהול ההליך על פי הדין.

המזכירות מתבקשת לעדכן את כתובתו של הנתבע 4 בהתאם להצהרתו בפרוטוקול.

ניתנה והודעה היום י"ט חשוון תשפ"ב, 25/10/2021 במעמד הנוכחים.

שרי סנדר מקובר, שופטת

הוקלד על ידי ליזה כהן